

ENESCU, ENE ȘI ASOCIIATII
OFICIUL DE AVOCAT

Str. Prof. Dr. Mihail Georgescu, Nr. 19, Parter, Ap. 1

Sector 2, Bucuresti, Romania, 024033

Tel: +4021 327 01 83 ; Fax: +4021 327 01 84

Email: office@romanianlawyer.com

www.romanianlawyer.com

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 252/2/2013 (124/2013)

DOMNULE PREȘEDINTE

Subsemnatul, Victor Enescu, în calitate de apărător ales al persoanei extradabile FRĂȚILĂ AUREL,

În temeiul art. 24 din Constituția României, art. 42 alin. (3) și (4) și art. 52 alin. (8) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 172, art. 385⁶ alin. (3), 385⁹ pct. 10 și pct. 17² din C. P. P.,

Formulăm alăturat următoarele:

MOTIVE DE RECURS

Împotriva Sentinței penale nr. 12 din 11.01.2013 pronunțată în Dosarul nr. 252/2/2013 (124/2013) al Curții de Apel București, Secția I Penală, prin care s-a dispus admiterea cererii de extradare formulată de autoritățile judiciare din S.U.A. privind pe persoana extradabilă Frățilă Aurel și s-a dispus arestarea acestuia în vederea predării, pe o perioadă de 30 de zile, începând din data de 11.01.2013 până la data de 09.02.2013 inclusiv.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE -
SECȚIA PENALĂ

prin care solicităm următoarele:

- Admiterea Recursului

și

- 1) În principal:

- Casarea Sentinței penale nr. 12/11.01.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I Penală în Dosarul nr. 252/2/2013 (124/2013), cu trimiterea cauzei spre rejudecare Curții de Apel București, potrivit prevederilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) din C. p. p., cu aplicarea art. 53 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 modificată (pentru motivul prevăzut de art. 385⁹ alin. 1, pct. 10, ipoteza a III-a din c. p. p.)

și, pe cale de consecință,

- Revocarea măsurii arestării în vederea predării luată prin Mandatul de arestare în vederea extrădării nr. 1/11.01.2013 emis de Curtea de Apel București – Secția I Penală.

- 2) În subsecvent:

- Casarea Sentinței penale nr. 12/11.01.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I Penală în Dosarul nr. 252/2/2013 (124/2013), cu reținerea cauzei spre rejudecare, potrivit art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din C. p. p., cu aplicarea art. 53 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 modificată (pentru motivul prevăzut de art. 385⁹ alin. 1, pct. 17², ipoteza a II-a din c. p. p.);

- Respingerea cererii de extrădare a persoanei extrădabile Frățilă Aurel

și, pe cale de consecință,

- Revocarea măsurii arestării în vederea predării luată prin Mandatul de arestare în vederea extrădării nr. 1/11.01.2013 emis de Curtea de Apel București – Secția I Penală.

pentru următoarele

MOTIVE:

A. Instanța de fond a încălcat prevederile art. 46, 49, 50 și 52 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală (denumită în continuare "Legea nr. 302/2004"), prin încălcarea dreptului la apărare recunoscut persoanei extrădabile și a garanțiilor procedurale aferente acestuia prevăzute expres de lege și obligatoriu a fi avute în vedere de instanța investită cu soluționarea cererii de extrădare;

B. În mod eronat, instanța de fond a apreciat că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 22 din Tratatul de extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 10 septembrie 2007 (denumit în continuare "Tratatul de extrădare din 2007"); în cauză sunt incidente prevederile Convenției de Extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, încheiată la București în data de 23.07.1924 (denumită în continuare "Convenția din 1924") în virtutea prevederilor art. 23 alin. (3) din Tratatul de extrădare din 2007, care instituie o situație de excepție prin raportare la prevederile art. 22 din același Tratat; în plus, conform Convenției din 1924 nu sunt îndeplinite condițiile pentru extrădarea persoanei extrădabile Frățilă Aurel.

C. În mod eronat, instanța de fond a apreciat că în cauză nu sunt incidente motivele obligatorii de refuz ale extrădării prevăzute de art. 21 din Legea nr. 302/2004 și nici motivele opționale de refuz al extrădării prevăzute de art. 22 din Legea nr. 302/2004, deoarece:

C.1. În cauză sunt incidente MOTIVE OBLIGATORII DE REFUZ ALE EXTRĂDĂRII, respectiv:

C.1.i. Nu a fost respectat dreptul la un proces echitabil în sensul Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 (C.E.D.O.) sau al oricărui alt instrument internațional pertinent în domeniu, ratificat de România, motiv obligatoriu de refuz al extrădării conform prevederilor art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 302/2004;

C.1.ii. Extrădarea se referă la o infracțiune de natură politică sau la o infracțiune conexasă unei infracțiuni politice, motiv obligatoriu de refuz al extrădării conform prevederilor art. 21 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 302/2004; acest motiv obligatoriu de refuz al extrădării subzistă chiar în contextul Tratatului de extrădare din 2007, art. 4 alin. (1) și (3), conform cărora extrădarea nu va fi acordată dacă infracțiunile pentru care se solicită extrădarea sunt infracțiuni politice, respectiv dacă cererea de extrădare este motivată politic;

C.1.iii. Extrădarea se referă la o infracțiune militară care nu constituie infracțiune de drept comun, motiv obligatoriu de refuz al extrădării conform prevederilor art. 21 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 302/2004; acest motiv de refuz al extrădării subzistă chiar în contextul Tratatului de extrădare din 2007, art. 4 alin. (4), conform căruia extrădarea poate fi refuzată pentru infracțiuni militare care nu sunt infracțiuni de drept comun;

C.2. În cauză sunt incidente MOTIVE OPȚIONALE DE REFUZ AL EXTRĂDĂRII, respectiv:

C.2.i. Faptele pentru care se solicită extrădarea pot face obiectul unui proces penal în România, motiv opțional de refuz al extrădării conform prevederilor art. 22 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 302/2004;

C.2.ii. Predarea persoanei extrădabile din prezenta cauză este susceptibilă să aibă consecințe de o gravitate deosebită pentru aceasta, motiv opțional de refuz al extrădării conform prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 302/2004,

în ambele situații, Statul Solicitant având posibilitatea, conform art. 23 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, să solicite Statului Român să supună cauza autorităților sale judiciare competente, astfel încât să se poată exercita judecata în România.

D. În mod eronat, instanța de fond a apreciat că în cauză sunt îndeplinite toate condițiile pentru extrădare, ÎN CAUZĂ NEFIIND ÎNDEPLINITE NICI CONDIȚIILE GENERALE PENTRU EXTRĂDARE conform Constituției României și Legii nr. 302/2004, respectiv:

D.i. În cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 19 alin. (1) și (2) din Constituția României, respectiv art. 19 alin. (1) coroborat cu art. 20 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 - niciuna dintre condițiile de extrădare prevăzute de 20 alin. (1) menționat nefiind întrunită;

D.ii. În cauză s-a împlinit prescripția răspunderii penale în Statul Solicitant, devenind astfel incidente prevederile art. 33 din Legea nr. 302/2004, conform căruia extrădarea nu se acordă în cazul în care prescripția răspunderii penale este împlinită fie potrivit legislației române, fie potrivit legislației statului solicitant; împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale potrivit legii statului solicitant subzistă ca motiv de refuz al extrădării chiar în contextul Tratatului de extrădare din 2007, art. 6.

DEZVOLTAREA MOTIVELOR DE RECURS:

I. MOTIVELE DE NELEGALITATE ȘI NETEMEINICIE A HOTĂRĂRII RECURATE

A. Instanța de fond a încălcat prevederile art. 46, 49, 50 și 52 din Legea nr. 302/2004, prin încălcarea dreptului la apărare recunoscut persoanei extrădabile și a garanțiilor procedurale aferente acestuia prevăzute expres de lege și obligatoriu a fi avute în vedere de instanța investită cu soluționarea cererii de extrădare.

Conform prevederilor exprese ale art. 46 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, "persoana extrădabilă sau procurorul de ședință poate cere instanței un termen suplimentar de 8 zile pentru motive suficient justificate. Parchetul este obligat să contribuie la procurarea datelor și actelor necesare pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile extrădării (...)" – cererea persoanei extrădabile în acest sens se află la fila 7 din dosar CAB.

Totodată, art. 49 alin. (1) și (2) din Legea nr. 302/2004 prevede expres și explicit că: "(1) Dacă persoana extrădabilă se opune la cererea de extrădare, ea își va putea formula apărărilor oral și în scris, totodată va putea propune probe. (2) În urma audierii persoanei extrădabile, dosarul cauzei este pus la dispoziția apărătorului acesteia pentru a putea prezenta, în scris și în termen de 8 zile, opoziția motivată la cererea de extrădare și a indica

mijloacele de probă admise de legea română, numărul de martori fiind limitat la doi.

În speță, persoana extrădabilă s-a opus la extrădare (declarația persoanei solicitate se află la fila 5 din dosar CAB), iar apărătorul acesteia a solicitat în mod expres, în scris, acordarea termenului de 8 zile pe motiv de opunere la extrădare și că nu sunt îndeplinite condițiile extrădării (cererea se află la fila 7 din dosar CAB, pct. 5). Chiar dacă o atare cerere nu ar fi fost formulată de apărătorul persoanei extrădabile, în condițiile opoziției la extrădare, **dispozițiile art. 49 din Legea nr. 302/2004 redactate mai sus impuneau instanței să ia următoarele măsuri:**

- să pună la dispoziția apărătorului persoanei extrădabile dosarul cauzei;
- să acorde un termen de 8 zile în cauză pentru ca apărătorul persoanei extrădabile să poată prezenta în scris opoziția motivată la cererea de extrădare și să indice mijloacele de probă admise de legea română.

Dispozițiile art. 49 din Legea nr. 302/2004 sunt imperative și nu lasă loc la apreciere din partea instanței, aceasta neputând să judece cererea de extrădare fără acordarea termenului de 8 zile pentru prezentarea în scris a opoziției motivate. Chiar dacă prezentarea opoziției în termenul menționat nu este obligatorie (art. 49 alin. 4), **acordarea termenului de 8 zile pentru a exista această posibilitate este obligatorie.**

Totodată, instanța de fond nu s-a pronunțat asupra unor cereri esențiale pentru persoana extrădabilă, de natură să garanteze drepturile sale și să influențeze soluția procesului (art. 385⁹ alin. 1, pct. 10, ipoteza a III-a din C. p. p.)

Considerăm că cererile de probatorii formulate de persoana extrădabilă prin apărător au fost respinse în mod nejustificat de către instanța de fond, acestea tinzând la dovedirea neîndeplinirii condițiilor pentru extrădare. Cu atât mai mult respingerea probatoriilor apare ca nejustificată în condițiile în care instanța de fond nu a dat posibilitatea apărătorului persoanei extrădabile de a studia dosarul cauzei, conform prevederilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 302/2004.

B. În mod eronat, instanța de fond a apreciat că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 22 din Tratatul de extrădare din 2007; În cauză sunt incidente prevederile Convenției de Extrădare din 1924, în virtutea prevederilor art. 23 alin. (3) din Tratatul de extrădare din 2007, care instituie o situație de excepție prin raportare la prevederile art. 22 din același Tratat, în plus, conform Convenției din 1924 nu sunt îndeplinite condițiile pentru extrădarea persoanei extrădabile Frățilă Aurel.

Conform art. 23 alin. (3) teza a II-a din Tratatul de extrădare din 2007, "tratatele anterioare se aplică oricăror proceduri de extrădare în cazul cărora documentele de extrădare au fost deja supuse instanțelor statului solicitat la data intrării în vigoare a prezentului tratat". Or, în cazul din speță, documentele de extrădare au fost deja supuse instanțelor române anterior intrării în vigoare a Tratatului din anul 2007 (la 04.12.2006), prin cererea ce face obiectul cauzei de față neaducându-se niciun element nou prin raportare la elementele conținute de documentele supuse instanței române la vremea respectivă.

Or, prin Încheierea nr. 16F/04.12.2006 (filele 25-28 din dosar CAB), instanța română a constatat cu autoritate de lucru judecat faptul că nu sunt întrunite condițiile pentru extrădare nici conform Convenției din 1924, nici conform Constituției României și normelor de drept comun în materie de extrădare.

C. În mod eronat, instanța de fond a apreciat că în cauză nu sunt incidente motivele obligatorii de refuz al extrădării prevăzute de art. 21 din Legea nr. 302/2004 și nici motivele opționale de refuz al extrădării prevăzute de art. 22 din Legea nr. 302/2004, deoarece:

C.1. În cauză sunt incidente MOTIVE OBLIGATORII DE REFUZ AL EXTRĂDĂRII, respectiv:

C.1.i. Nu a fost respectat dreptul la un proces echitabil în sensul C.E.D.O., motiv obligatoriu de refuz al extrădării conform prevederilor art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 302/2004.

În mod eronat, instanța de fond a apreciat că aspectele arătate de persoana solicitată privind "provocarea" sa de a săvârși faptele pentru care se solicită extrădarea exced cauzei întrucât vizează temeinicia acuzațiilor, aspectele relevate vizând, în realitate, probarea incidentei în cauză a motivului obligatoriu de refuz al extrădării prevăzut de art. 21 alin. (1) lit. a)

din Legea nr. 302/2004, respectiv nerespectarea dreptului la un proces echitabil în sensul C.E.D.O.

Astfel, în mai multe decizii de speță (Anexa 1), C.E.D.O. a statuat că, indiferent de interesul public, obținerea unor probe ca urmare a unei instigări din partea agenților sub acoperire afectează la modul general dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 alin. (1) din C.E.D.O., privând de la bun început pe reclamant de posibilitatea de a beneficia de un proces echitabil.

În cauza Teixeira De Castro v. Portugal (Journal of Criminal Law, vol. 3, 1998, p. 255 și urm.), Curtea a ajuns la concluzia că intervenția poliștilor a întrecut ceea ce ar fi activitatea unor agenți sub acoperire, această intervenție și folosirea probelor obținute prin intermediul ei în procedurile subsecvente însemnând că reclamantul de la bun început a fost privat de posibilitatea de a beneficia de un proces echitabil, constatând, pe cale de consecință în cauză o încălcare a art. 6 alin. (1) din C.E.D.O. (pag. 2 din hotărârea citată – Anexa 1); de altfel, în această cauză, înainte de analiza pe fond a cauzei, Curtea Europeană definește conceptul de agent sub acoperire și agent provocator. Astfel, un agent sub acoperire este cel care adună informații, iar un agent provocator este cel care de fapt incită indivizi la comiterea de infracțiuni.

De asemenea, în cauza Constantin și Stoian împotriva României, Hotărârea C.E.D.O. din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 169 din 16.03.2010, Curtea a constatat că "acțiunile ofițerului de poliție sub acoperire și ale colaboratorului acestuia au avut drept consecință determinarea reclamantilor să săvârșească fapta penală pentru care au fost condamnați, depășind simpla investigație pasivă a activității infracționale existente, și că instanțele interne nu au investigat suficient acuzațiile de provocare. Pentru aceste motive, procesul reclamantilor a fost privat de caracterul echitabil impus de art. 6 din Convenție. În consecință, a fost încălcat art. 6 alin. (1) din Convenție în această privință (pag. 11 din hotărârea citată – Anexa 1).

În cauza ALI împotriva României (Cererea nr. 20307/02) – Hotărârea din 9 noiembrie 2010 (pag. 14 din hotărârea citată – Anexa 1), Curtea a statuat: "99. În vasta sa jurisprudență în ceea ce privește acest subiect, Curtea a stabilit că inscenarea încalcă art. 6 § 1 din Convenție și este diferită de folosirea tehnicilor legale ale activităților sub acoperire în anchetele penale. Aceasta susține că, deși utilizarea metodelor speciale de investigație – în

special, a tehnicilor sub acoperire - nu poate încălca în sine dreptul la un proces echitabil, riscul pe care îl implică instigarea de către poliție prin asemenea tehnici presupune ca folosirea acestor metode să fie menținută în limite bine determinate (a se vedea Ramanauskas, citată anterior, pct. 51). De asemenea, Curtea a stabilit că instigarea de către poliție are loc atunci când ofițerii implicați - fie membri ai forțelor de ordine, fie persoane care acționează în baza ordinului acestora - nu se limitează la a investiga activitatea infracțională într-un mod în principal pasiv, ci exercită o anumită influență asupra subiectului astfel încât să îl incite la săvârșirea unei infracțiuni care altfel nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a face posibilă stabilirea infracțiunii, și anume de a oferi probe și de a începe urmărirea penală (a se vedea Teixeira de Castro, citată anterior, pct. 38)."

În spetă, operațiunea desfășurată în cursul anului 2006 de organele de aplicare a legii din S.U.A. a constatat într-o acțiune de organizare a unei livrări supravegheate pentru un beneficiar cetățean iranian, Jamshid Ghassemi, în baza unei acțiuni provocatoare, în care a fost folosit în calitate de agent provocator cetățeanul american David Talebi ("SC" - a se vedea pct. 8 din declarația agentului Matthew R. Murphy, fila 89 din dosar PCAB și Rezoluția D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală din 14.01.2011, fila 122, par. 2 din dosar CAB) pentru a produce și ticlul probe împotriva cetățeanului român Frățilă Aurel, ceea ce contravine prevederilor art. 68 alin. (2) din C. p. p. și jurisprudenței C.E.D.O. mai sus-citate.

Împrejurarea transpare din simpla examinare a notelor de redare rezultate din monitorizarea satelitară a comunicațiilor dintre David Talebi, Jamshid Ghassemi și Frățilă Aurel, pe de o parte, și David Talebi și agentul U.S. D.H.S. - I.C.E. Matthew R. Murphy, pe de altă parte, puse la dispoziția organelor de urmărire penală din România de către Statul Solicitant și aflate în Dosarul nr. 404/D/P/2006 (acesta fiind motivul solicitării în probatoriu a acvirării dosarului nr. 404/D/P/2006). Aceasta relevă fără echivoc că fiecare comunicare dintre persoanele mai sus enumerate era însoțită de comunicări între David Talebi și agentul U.S. D.H.S. - I.C.E. Murphy în care Informatorul SC (sursa confidențială) David Talebi (atras la colaborare cu autoritățile competente ale Statului Solicitant, urmare a negocierii intervenite consecutiv unui proces penal în care acesta a fost implicat în anii 2005 - 2006) era constant instruit de către agentul special U.S. D.H.S. - I.C.E. cum să procedeze și ce anume să-i solicite cetățeanului român Frățilă Aurel pentru ca acesta să accepte încheierea și derularea unei operațiuni de import - export de accelerometre și giroscopice de la firma producătoare din S.U.A. În acest sens, SC a fost instruit de agentul Murphy să-l determine pe Frățilă să remită o parte din suma de bani, reprezentând contravaloarea întregii cantități tranzacționate (12

accelerometre), cu motivarea că numai în aceste condiții îi va putea remite fotografia pieselor, precum și caracteristicile tehnice obținute de la firma producătoare.

Urmare a coordonării, dirijării și instruirii din partea agentului special U.S. D.H.S. – I.C.E., Matthew Murphy, informatorul provocator David Talebi (SC) a recurs chiar la șantajarea cetățeanului român Frățilă Aurel pentru a se comporta în derularea tranzacției așa cum îi cerea, toate aceste atitudini realizate la sugestia și instruirea continuă și permanentă a agentului U.S. D.H.S. – I.C.E.

Transpare evident că Frățilă Aurel s-a aflat în fața unei acțiuni provocatoare polițienești, din partea agentului special U.S. D.H.S. – I.C.E., prin intermediul și pusă în operă de sursa confidențială (informatorul) David Talebi, el însuși aflat în situația de a-și dovedi loialitatea față de organele U.S. D.H.S. – I.C.E. dat fiind statutul lui de condamnat penal într-o cauză având ca obiect o tranzacție cu Iranul.

Cetățeanul american David Talebi a fost actantul executant, în calitate sa de sursă confidențială, informator al agentului special U.S. D.H.S. – I.C.E., Matthew R. Murphy, acesta din urmă având rolul de artizan al operațiunii de livrare supravegheată, dirijându-l, coordonându-l și instruindu-l continuu și permanent pe informator pentru realizarea acțiunii de provocare – comitere față de cetățeanul român¹.

Activitatea provocatoare a cetățeanului american și a agentului special care îl coordona a fost evidențiată și în Rezoluția nr. 404/D/P/2006, din data de 14.01.2011 (Anexa 2 – extras din Rezoluția D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală din 14.01.2011, la pag. 7, 13, 19, 24, 25, 32, 42 din aceasta), dar rezultă și din declarația agentului special U.S. D.H.S. – I.C.E. -, Matthew R. Murphy, depusă în fața judecătorului competent din S.U.A., la data de 3 august 2012, și anexată

¹ Ansamblul probator administrat în cauza 404/D/P/2006 relevă că ne aflăm în fața unei provocări polițienești, care, în general, poate fi de 2 feluri:

- provocare – comitere (când comiterea infracțiunii a fost rezultatul unei solicitări emanând de la o persoană care avea sarcina să descopere infracțiunea ori atunci când există o invitație directă la comiterea infracțiunii sau când atitudinea organelor de anchetă i-a întărit denunțatorului rezoluția infracțională), care este de natură să antreneze nulitatea probei,
- provocare - revelare, când proba rămâne validă, (când intervenția organelor de anchetă a avut loc pentru a permite descoperirea infracțiunii care era pe cale să se comită sau care a fost deja comisă), deoarece provocarea nu este ilicită decât dacă ea precede comiterea unei infracțiuni și dacă se află la originea acesteia (A se vedea J. Pradel, *Droit penal compare*, Editions Dalloz, Paris, 2^e edition, 2002, p.492.)

cererii de extrădare (pct. 8 din declarația agentului Matthew R. Murphy, fila 89 din dosar PCAB).

Sintetizând, din examinarea notelor de redare ale înregistrărilor realizate de Autoritățile Competente ale Statului Solicitant aflate la dosarul nr. 404/D/P/2006 al D.I.I.C.O.T. – Structura centrală, rezultă cu prisosință următoarele elemente, care sunt edificatoare pentru starea de fapt:

- că cetățeanul american David Talebi a fost acela care a inițiat discuțiile privind vânzarea accelerometrelor și că acesta, la rândul său, a fost instigat la toate propunerile făcute lui Frățilă Aurel – direct sau prin intermediul lui Jamshid Ghassemi – de către agentul special Matthew R. Murphy;
- că Frățilă Aurel a verificat, atât prin David Talebi, cât și personal, prin accesarea site-urilor relevante dacă piesele (accelerometrele) solicitate pentru Jamshid Ghassemi nu sunt incluse pe lista produselor militare, nici de legislația Statelor Unite, nici de legislația primară și secundară a Uniunii Europene, respectiv a României;
- că cetățeanul american David Talebi, la sugestia organelor de aplicare a legii care-l dirijau, controlau și monitorizau, a fost cel care a oferit spre vânzare accelerometre cu parametrii și caracteristice tehnice care le-ar fi inclus ca produse militare, deși cunostea prevederile legilor incidente din S.U.A.;
- că Frățilă Aurel, realizând că se află în situația faptică a unei acțiuni provocatoare a cetățeanului american David Talebi, l-a testat pe acesta pentru a-i verifica buna-credință și loialitatea, fidelitatea contractuală, considerent pentru care operațiunea de furnizare a accelerometrelor în România nici nu a mai avut loc, fiind refuzată de către cetățeanul român; despre împrejurarea că David Talebi efectua un joc periculos și incorect față de cetățeanul român, acesta din urmă și-a dat seama după remiterea unei sume de bani în dolari, la solicitarea expresă a lui David Talebi, instruit să procedeze astfel de agentul special U.S. D.H.S. – I.C.E. din San Diego., Matthew R. Murphy, care-l dirija, tocmai pentru a se prefigura elementele unei operațiuni ilicite, care să permită încriminarea lui Jamshid Ghassemi (persoana vizată de autoritățile americane) și, implicit, a cetățeanului român (de altfel, Frățilă Aurel a formulat plângere penală împotriva

cetățeanului american David Talebi și a agenților autorităților S.U.A. care îl coordonau pe acesta, sub aspectul infracțiunii de înșelăciune, prevăzută de art. 215 din C.p., în timp ce era cercetat în calitate de învinuit în dosarul penal 404/D/P/2006, plângere depusă la dosarul cauzei și în legătură cu care Autoritățile Judiciare Competente din Statul Solicitant au fost încunoștințate, prin cererea de asistență judiciară internațională formulată de către D.I.I.C.O.T. – Structura centrală).

Starea de fapt decelează că întreaga activitatea – manifestată prin corespondență electronică și convorbiri telefonice și neexteriozizată prin vreun act material care să se circumscrie elementelor constitutive ale unei infracțiuni, reprezentând doar încercări, verificări, testări ale partenerului de afaceri - derulată de persoana solicitată Frățilă Aurel a fost realizată în condițiile unei provocări – comitere și nu provocări – revelare. Remarcăm că faptul că incriminările din spetă sunt rezultatul unei provocări-comitere/înscenare/atragere în capcană au fost reținute și de instanța străină investită cu cererea de extrădare a lui Jhamsid Ghassemi, dar și de alte instanțe investite cu extrădarea către S.U.A. a altor persoane acuzate de comerț cu tehnologie militară către Iran (a se vedea Anexa 3, pag. 1, 2).

Așa cum am arătat și mai sus, procedeul folosit de autoritățile competente ale Statului Solicitant este incompatibil cu dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 6 alin. (1) din C.E.D.O. și, așa cum a statuat Curtea Europeană în cauza Teixeira De Castro v. Portugal, privează de la bun început pe cel acuzat în aceste condiții de posibilitatea de a beneficia de un proces echitabil.

Or, această împrejurare se circumscrie motivului obligatoriu de refuz al extrădării prevăzut de art. 21 alin. 1 lit. (a) din Legea nr. 302/2004 modificată.

Este de remarcat că Autoritatea Judiciară Competentă a Statului Solicitant (Marele Juriu al Tribunalului Districtului de Sud al Statului California), deși a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască împrejurarea că, în ceea ce privește probatoriul administrat față de cetățeanul român Frățilă Aurel, a fost utilizat un astfel de procedeu, totuși a formulat acuzații față de Frățilă Aurel și a emis un mandat de arestare împotriva acestuia, fără a-i aduce la cunoștință acuzațiile, fără a-l interoga și fără a-i oferi posibilitatea să se apere în fața acuzațiilor ce i-au fost aduse (ceea ce C.E.D.O. apreciază ca fiind ilegal și contrar prevederilor art. 6 din Convenție), activități judiciare care nu au respectat dreptul la un proces echitabil.

În plus, împrejurarea că în speță obținerea probelor s-a produs exclusiv prin utilizarea procedeului interzis al provocării-comitere din partea unor agenți statali și a colaboratorilor acestora și că acest procedeu afectează toate probatoriile deținute de Statul Solicitant lipsește de la bun început persoana extrădabilă de posibilitatea de a beneficia de un proces echitabil în Statele Unite ale Americii, drept garantat tuturor cetățenilor europeni în virtutea prevederilor art. 6 alin. (1) din C.E.D.O.

C.1.ii. Extrădarea se referă la o infracțiune de natură politică sau la o infracțiune conexă unei infracțiuni politice, motiv obligatoriu de refuz al extrădării conform prevederilor art. 21 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 302/2004; acest motiv obligatoriu de refuz al extrădării subzistă chiar în contextul Tratatului de extrădare din 2007, art. 4 alin. (1) și (3), conform cărora extrădarea nu va fi acordată dacă infracțiunile pentru care se solicită extrădarea sunt infracțiuni politice, respectiv dacă cererea de extrădare este motivată politic.

În cazul lui Frățilă Aurel, acuzațiile aduse de către autoritățile judiciare competente ale Statului Solicitant se circumscriu unor infracțiuni de natură politică², în sensul că Statul Solicitant S.U.A. tinde la sancționarea penală a resortisantului oricărui alt stat – indiferent dacă respectivul stat are sau nu un tratat sau o convenție bilaterală de natură comercială atât cu S.U.A., cât și cu IRAN, în speță -, care nu respectă embargoul unilateral instituit de S.U.A. fata de IRAN, ca mijloc de presiune politică, cu caracter sancționar și de constrângere, măsură având un evident caracter politic.

Caracterul politic al infracțiunilor de care este acuzată persoana lui Frățilă Aurel reiese cu evidență din Actul de acuzare emis în Dosarul penal nr. 06 CR 2255 împotriva lui Jamshid Ghassemi și Aurel Frățilă (filele 72-78 din dosarul PCAB), astfel:

² ART. 21 din Legea nr. 302/2004 cu modificările și completările ulterioare

Motive obligatorii de refuz al extrădării

(1) Extrădarea va fi refuzată dacă:

e) se referă la o infracțiune de natură politică sau la o infracțiune conexă unei infracțiuni politice.

În primul rând, cei doi sunt acuzați de infracțiuni politice și militare, subsumate sub denumirea de **"Conspirație de a comite fapte împotriva Statelor Unite"** (fila 72 din dosarul PCAB).

La Capul de acuzare 1 (fila 72 din dosar PCAB, pct. 1-3), se arată că fiind **relevante pe parcursul întregului act** următoarele aspecte:

- **"faptul că în scopul perpetuării păcii și securității mondiale și a politicii externe a Statelor Unite, Legea pentru Controlul Exportului de Arme (22 U.S.C. & 2778) autorizează Președintele Statelor Unite să controleze exportul de "articole militare", prin desemnarea ca unele articole, de exemplu, accelerometre, să fie incluse, în Lista de Muniții a Statelor Unite."** (fila 72 din dosar);
- **"faptul că Departamentul de Stat (Ministerul de Externe), Direcția pentru Control al Comerțului Militar, a reglementat exportul de articole militare (...)"** (fila 73 din dosar);
- **"faptul că politica Departamentului de Stat este să nu emită licențe sau alte aprobări pentru exportul de articole militare destinate Iranului"**.

Așadar, toate acuzațiile din Rechizitoriu sunt circumscrise de însăși autoritatea emitentă a acestuia unor infracțiuni de natură politică **îndreptate împotriva statului american însuși, săvârșite prin încălcarea unei măsuri de politică externă a S.U.A., respectiv a embargoului unilateral** (Dicționarul explicativ al limbii române definește embargoul ca mijloc de presiune politică) adoptat de S.U.A. împotriva Republicii Islamice Iran (vizând, în mod specific, comerțul cu statul iranian, săvârșit într-un context politic dat).

Menționăm că nici legislația Statului Solicitant și nici legislația Uniunii Europene și a României nu conțin o definiție a **sintagmei de infracțiune politică**. Prin art. 4 alin. (2) din Tratatul de extrădare din 2007, s-a încercat o definire a infracțiunii politice prin excluderea din sfera infracțiunilor politice a unor infracțiuni determinate – în cazul din speță, nefiind incidentă niciuna dintre aceste excluderi –. Însă chiar și în privința infracțiunilor expres listate ca nefiind considerate politice, se precizează în art. 4 alin. (3) din Tratatul de extrădare din 2007 că extrădarea nu se acordă dacă se apreciază că cererea este motivată politic.

În literatura juridică din România³ există o succintă tratare teoretică a problemei definirii infracțiunii politice, în contextul destinat Clasificării

³ Conf. Univ. dr. Florin Streteanu, Drept penal, Partea Generală, I., suport de curs.

infracțiunilor⁴, din care rezultă că orice infracțiune de drept comun poate fi considerată ca fiind infracțiune politică, funcție de mobilul și scopul urmărit (clasificare după criteriul subiectiv).

În speță, autoritățile judiciare ale Statului Solicitant acuză pe cetățeanul român Frățilă Aurel de urmărirea unui interes politic reprezentat de încălcarea embargoului instituit de către S.U.A. împotriva Iranului. În acest sens, se reține clar în Actul de acuzare emis în Dosarul penal nr. 06 CR 2255 împotriva lui Jamshid Ghassemi și Aurel Frățilă scopul obținerii și exportării de articole militare din Statele Unite către alte țări străine pentru a fi transferate ulterior Republicii Islamice Iran (filele 74 și 75 din dosarul PCAB, pct. 5-9), aceasta în contextul general mai sus-menționat în care se afirmă faptul că este politica Departamentului de Stat să nu emită licențe sau alte aprobări pentru exportul de articole militare destinate Iranului (fila 72 din dosarul PCAB, pct. 3).

În perioada iulie - octombrie 2006, când s-au derulat faptele de care Statul Solicitant îl acuză pe Frățilă Aurel, singurele condiții restrictive

⁴ Problema definirii infracțiunii politice nu este însă nici specifică dreptului nostru penal și nici nu a cunoscut o soluție unitară în dreptul penal contemporan. În condițiile în care legislațiile nu consacră de regulă o definiție, în doctrină au fost elaborate mai multe criterii pentru clasificarea unei infracțiuni ca fiind politică.

a) criteriul obiectiv

Potrivit acestui criteriu, vor fi considerate ca politice acele infracțiuni care au fost create de legiuitor pentru a proteja drepturile politice ale cetățenilor sau existența, organizarea și funcționarea statului. Constituie astfel infracțiuni politice infracțiunile electorale, infracțiunile îndreptate împotriva siguranței statului etc.

b) criteriul subiectiv

Potrivit acestui criteriu, ceea ce clasifică infracțiunea ca fiind politică este mobilul sau scopul de natură politică urmărit de făptuitor. Astfel, orice infracțiune de drept comun poate deveni infracțiune politică, în măsura în care ea a fost determinată de un scop politic.

c) criteriul mixt

Acest criteriu rezultă din combinarea celorlalte două, astfel că o infracțiune va fi considerată ca fiind politică în situația în care a fost îndreptată împotriva unui obiect de natură politică, dar și când a fost inspirată de un mobil sau scop de natură politică. Considerăm că, în absența oricărei reglementări de principiu a infracțiunii politice în codul nostru penal, este recomandabil ca instanțele chemate să decidă asupra caracterului politic al unei infracțiuni să recurgă la criteriul mixt. Aceasta cu atât mai mult cu cât situațiile în care interesează natura politică a faptei sunt, *de lege lata*, puțin numeroase, ele reducându-se practic la unele cazuri de extrădare. În acest context, este de dorit a se asigura persoanei a cărei extrădare se cere un maximum de protecție față de eventualele abuzuri, iar utilizarea criteriului mixt poate fi o garanție în acest sens.

privind relațiile cu Republica Islamică Iran decurgeau din prevederile embargoului unilateral pe comerț instituit de către S.U.A.

Potrivit prevederilor art. 2 alin. 3 din Legea nr. 206/2005⁵ (în vigoare până la data de 8 decembrie 2008): "caracterul obligatoriu al sancțiunilor instituite prin acte ale altor organizații internaționale sau, după caz, prin decizii unilaterale ale statelor va fi stabilit prin act normativ special", în timp ce "Rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, adoptate în baza cap. VII al Cartei Națiunilor Unite, sunt direct aplicabile, constituind în mod direct drepturi și obligații pentru instituțiile publice și subiectele de drept intern".

Or, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 1727, având ca obiect instituirea unor măsuri restrictive împotriva Iranului, abia la data de 23 decembrie 2006, iar la data de 19 aprilie 2007 a publicat Regulamentul nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, deci după ce faptele reținute în acuzația adusă lui Frățilă Aurel s-au consumat, iar împotriva acestuia s-au declanșat cercetările în S.U.A. și în România⁶.

Rezultă că, prin acuzația adusă cetățeanului român, Statul Solicitant dorește, pe de o parte, sancționarea sa deoarece nu a respectat prevederile embargoului unilateral impus Iranului, întrucât dorea să intermedieze pentru un cetățean iranian achiziționarea de accelerometre, iar, pe de altă parte, să-l asocieze cu cetățeanul iranian Ghassemi Jamshid, care avea obligația respectării embargoului, în scopul diminuării rolului provocator al lui David Talebi/SC (sursa confidențială aflată în S.U.A. folosită de autoritățile americane pentru a provoca săvârșirea infracțiunilor vizate) în toată operațiunea, acest personaj, săvârșind, de fapt și de drept, infracțiuni prevăzute de legislația penală americană. În esență, lui David Talebi îi incumba obligația de a obține autorizarea de achiziționare a accelerometrelor de la firma producătoare și nu cetățeanului român. Nu în ultimul rând, a ființat și dorința agenților de aplicare a legii implicați în acest caz, precum și, eventual, a agenților serviciilor de informații, de a-și demonstra utilitatea și eficiența în lupta pentru combaterea înarmării Iranului, cu piese și echipamente produse în S.U.A.

Tendința autorităților Statului Solicitant de a extinde politicile economice și militare statale, decise politic, la resortisanții oricărui alt

⁵ Privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale

⁶ Aspecte reținute și în Rezoluția emisă în dosarul nr. 404/D/P/2006 al D.L.I.C.O.T. – structura centrală, la data de 14.01.2011 (filele 110-164 sau 29-83 din dosar CAI).

Stat, care nu a instaurat embargoul față de Iran, de a sancționa penal orice nerespectare a politicilor Statului Solicitant față de Iran se obiectivează evident prin acuzațiile ce au fost aduse cetățeanului român Frățilă Aurel.

Presa internațională prezintă multiple cazuri de cetățeni (în special iranieni) cu privire la care S.U.A. solicită extrădarea pe motivul unor relații comerciale cu Iran (a se vedea numeroasele articole de presă depuse în probatoriu la dosar, Anexa 3). Instanțele diverselor State Solicitate au respins cererile de extrădare formulate de S.U.A. constatând, printre altele, că, în mai multe cazuri, aceasta a depășit limitele legii (din perspectivă comisivă sau omisivă) pentru a obține extrădarea persoanelor având relații comerciale cu Iranul sau cetățeni ai acestui stat. Mai mult, în aceste cazuri, experții legali au arătat că embargoul S.U.A. împotriva Iranului nu are forță juridică în afara teritoriului S.U.A. deoarece este unilateral, Uniunea Europeană respingând în repetate rânduri aplicarea pe teritoriul său a embargourilor impuse de S.U.A.

În mod similar, Statul Solicitant a adoptat aceeași atitudine față de cetățeanul iranian Jamshid Ghassemi, cererea de extrădare a acestuia din Thailanda fiind respinsă de Autoritățile Judiciare Competente din Thailanda, în pofida încercărilor statului american de a obține extrădarea acestuia, încercări care au durat nu mai puțin de 3 ani de zile (Anexa 3).

C.1.iii. Extrădarea se referă la o infracțiune militară care nu constituie infracțiune de drept comun, motiv obligatoriu de refuz al extrădării conform prevederilor art. 21 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 302/2004; acest motiv de refuz al extrădării subzistă chiar în contextul Tratatului de extrădare din 2007, art. 4 alin. (4), conform căruia extrădarea poate fi refuzată pentru infracțiuni militare care nu sunt infracțiuni de drept comun.

Caracterul militar al infracțiunilor de care este acuzată persoana lui Frățilă Aurel reiese cu evidență din Actul de acuzare emis în Dosarul penal nr. 06 CR 2255 împotriva lui Jamshid Ghassemi și Aurel Frățilă (filele 72-78 din dosar PCAB), astfel:

La Capul de acuzare 1 (fila 72 din dosar PCAB, pct. 1-3), se arată ca fiind relevante pe parcursul întregului act următoarele aspecte:

- "faptul că în scopul perpetuării păcii și securității mondiale și a politicii externe a Statelor Unite, Legea pentru Controlul Exportului de Arme (22 U.S.C. & 2778) autorizează Președintele Statelor Unite să controleze exportul de "articole militare", prin desemnarea ca unele articole, de exemplu, accelerometre, să fie incluse, în Lista de Muniții a Statelor Unite." (fila 72 din dosar);
- "faptul că Departamentul de Stat (Ministerul de Externe), Direcția pentru Control al Comerțului Militar, a reglementat exportul de articole militare (...)" (fila 73 din dosar);
- "faptul că politica Departamentului de Stat este să nu emită licențe sau alte aprobări pentru exportul de articole militare destinate Iranului"

Așadar, toate acuzațiile sunt circumscrise de însăși autoritatea emitentă a acestuia unor infracțiuni de natură militară (privesc în mod specific comerțul militar, cu articole militare).

În al doilea rând, autoritățile judiciare ale Statului Solicitant l-au asociat pe cetățeanul român la conspirația de a comite fapte împotriva Statelor Unite cu colonelul Jamshid Ghassemi, ofițer superior al Armatei Iraniene, care a derulat activitățile pretins ilicite în numele și pentru Armata Iranului și care este subiect activ al infracțiunilor reținute în actul de acuzare al autorităților americane.

În al treilea rând, autoritățile Statului Solicitant au apreciat că accelerometrele QA 3000 – 030 sunt desemnate "bunuri din domeniul apărării", ce se regăsesc pe Lista de Muniții a Statelor Unite, neputând fi exportate fără o autorizație prealabilă din partea Departamentului de Stat, Direcția pentru Control al Comerțului Militar, conform prevederilor ITAR⁷, fiind incluse în prevederile art. 121.1, Categoria XII lit. D din USML⁸, tehnologie apreciată ca fiind una "militară periculoasă".

Aceasta este o împrejurare nereală (a se vedea, în acest sens, Rezoluția din 14.01.2011 emisă în soluționarea Dosarului nr. 404/D/P/2006, în special fila 79 sau 160 din dosar CAB, unde s-a reținut în esență că această încadrare a autorităților americane nu poate fi decât rezultatul plasării destinatarului final al produselor în zonele în care posibilitatea de control a aplicației ce avea a fi dată unor astfel de produse era limitată ori inexistentă, în speță Iranul; autoritățile americane prezumând practic că produsele urmează a primi o destinație militară), relevând optica (total greșită, de altfel) a acestor autorități, care țin neapărat să facă o legătură de natură militară în cauză, în sensul încercării

⁷ International Traffic in Arms Regulations. (Regulamentul traficului internațional de arme)

⁸ Lista de muniții a Statelor Unite.

de achiziționare a unor piese de schimb militare, în fapt piese cu utilizare în sisteme de navigație inerțială (INS) posibil de a fi modificate sau configurate și pentru utilizări militare, de către reprezentantul unei firme din Iran, în condițiile embargoului unilateral impus Iranului de S.U.A. Deci obiectul material al infracțiunilor reținute în actul de acuzare ar fi, în concepția Statului Solicitant, de natură militară.

În al patrulea rând, în mod evident, Autoritățile Competente ale Statului Solicitant tind să releve natura militară a relaționării între cetățeanul iranian, ofițer al Armatei Iranului, Ghassemi Jamshid, cetățeanul român Frățilă Aurel, operațiunea de import – export din S.U.A. către IRAN, prin ROMÂNIA, a unor piese de schimb militare periculoase și politica de înarmare a statului iranian.

În al cincilea rând, acuzațiile aduse de Statul Solicitant lasă să se întrevadă că End User-ul în cazul accelerometrelor ar fi fost Guvernul Iranian – Armata Iraniană, în scopul utilizării acestor piese pentru rachete balistice, deci beneficiarul ar fi fost tot militar⁹.

Contextul militar al acuzațiilor aduse cetățeanului iranian Jamshid Gassemi și lui Aurel Frățilă a fost deja reținut de autoritățile judiciare thailandeze printre motivele de refuz al extrădării cetățeanului iranian către S.U.A., în pofida încercărilor statului american de a obține extrădarea acestuia, încercări care au durat nu mai puțin de 3 ani de zile (Anexa 3, pag. 11, 12). Este de remarcat că, în cererea de extrădare a cetățeanului român Aurel Frățilă, Statul Solicitant nu face niciun fel de referire la această situație, omitând să aducă la cunoștința Statului Solicitat situația reală din dosarul penal constituit în S.U.A.

C.2. În cauză sunt incidente MOTIVE OPȚIONALE DE REFUZ AL EXTRĂDĂRII, respectiv:

C.2.i. Faptele pentru care se solicită extrădarea pot face obiectul unui proces penal în România, motiv opțional de refuz al extrădării conform prevederilor art. 22 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 302/2004; Statul Solicitant are posibilitatea, conform art. 23 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, să solicite Statului Român să supună cauza autorităților sale judiciare competente, astfel încât să se poată exercita judecata în România.

⁹ A se vedea paragraful I al Capului de acuzare I din Rețizitoriul emis în cazul 06 CR 2255 – JAH.: „perpetuarea păcii și securității mondiale și a politicii externe a Statelor Unite „.

Precizăm că autoritățile judiciare competente din Statul Solicitat, respectiv Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au efectuat urmărirea penală în dosarul nr. 404/D/P/2006, a acelorași fapte care constituie obiectul dosarului penal nr. 06 CR 2255 – JAH al Autorităților Judiciare Competente ale Statului Solicitat, respectiv Tribunalul Districtual al Statelor Unite, Districtul de Sud al Statului California, dar au dispus netrimiteră în judecată a învinuitului Frățilă Aurel (Rezoluția din 14.01.2011, emisă în dosarul penal nr. 404/P/D/2006 al D.I.I.C.O.T. – Structura centrală prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, în temeiul art. 249 raportat la art. 10 alin. 1 lit. a și d din c. p. p., pentru infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 și art. 302 din c. p. p., precum și neînceperea urmăririi penale, în temeiul art. 228 alin. 1 raportat la art. 10 alin. 1 lit. d din c. p. p., pentru infracțiunea prevăzută de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002, față de învinuitul, respectiv cercetatul Frățilă Aurel).

Soluția respectivă putea fi cenzurată într-un proces penal prin formularea și depunerea unei plângeri în fața judecătorului împotriva rezoluției procurorului de netrimiteră în judecată, în baza prevederilor art. 278¹ din c. p. p., de către orice persoane ale căror interese legitime sunt vătămăte, deci chiar și de către Autoritățile Competente ale Statului Solicitant care au și formulat cerere de asistență judiciară către Statul Solicitat în anul 2006, dar această cale de atac nu a fost utilizată.

Semnificativă este și împrejurarea că Autoritățile Competente ale Statului Solicitant nu au declarat recurs împotriva Încheierii nr. 16 F, din data de 04.12.2006, pronunțată în dosarul nr. 10482/2/2008 (3480/2006) al Curții de Apel București, deși puteau să exercite această cale de atac.

Si în prezent, urmare a sesizării din oficiu a procurorului ierarhic acelaia care a dispus soluția în dosarul nr. 404/D/P/2006, competent material pentru verificarea din oficiu a soluției respective, cu îndeplinirea anumitor condiții de formă și substanțiale¹⁰, poate dispune redeschiderea urmăririi penale în cauza penală nr. 404/D/P/2006.

În contextul expus supra rezultă că faptele ce reprezintă baza factuală a acuzațiilor aduse persoanei extradabile Frățilă Aurel, menționate în documentele

¹⁰ Art. 273 din c. p. p.

care însoțesc cererea de extrădare¹¹ sunt aceleași ce au fost cercetate în dosarul nr. 404/D/P/2006, astfel că, în condițiile învederate supra, pot face obiectul unui proces penal în România.

C.2.ii. Predarea persoanei extrădabile din prezenta cauză este susceptibilă să aibă consecințe de o gravitate deosebită pentru aceasta, motiv opțional de refuz al extrădării conform prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, Statul Solicitant având posibilitatea, conform art. 23 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, să solicite Statului Român să supună cauza autorităților sale judiciare competente, astfel încât să se poată exercita judecata în România.

Referitor la circumstanțele personale ale persoanei solicitate la extrădare, Aurel Frățilă, menționăm că acesta are un copil de 7 ani, în clasa a II-a, fiind unic întreținător de familie, așa cum reiese și din declarația logodnicei acestuia (Anexa 4). Aceasta din urmă nu are venituri, ocupându-se de mai bine de 5 ani de activități de voluntariat și caritabile prin Organizația Emma, în urma unei puternice traume psihologice pe care a suferit-o în anul 2007 când cei doi au pierdut un copil chiar înainte de naștere. Subliniem și anatema publică pe care mass media din România a pus-o asupra logodnicei "teroristului" Aurel Frățilă (aceasta fiind, în plus, persoană publică, în atenția mass-media), care nu va fi de natură să o ajute în susținerea familiei în ipoteza extrădării acestuia. În acest context, apare evident că extrădarea lui Aurel Frățilă, ca unic întreținător al familiei, este de natură a produce consecințe iremediabile pentru acesta în plan familial, consecințe a căror gravitate deosebită justifică refuzul extrădării.

Mai mult decât atât, Aurel Frățilă este asociat unic în mai multe societăți comerciale care, în ipoteza extrădării sale, vor intra în faliment, situație de natură a afecta și pe creditorii acestor societăți și de a antrena pierderea definitivă de către acesta a tuturor investițiilor financiare efectuate în acestea.

Nu în ultimul rând, extrădarea lui Aurel Frățilă va anula, practic, plângerile penale formulate de către acesta împotriva agenților americani la provocarea cărora acesta a acționat. În acest sens, menționăm că Aurel Frățilă a formulat plângere penală împotriva cetățeanului american David Talebi și a agenților

¹¹ Rechizitoriul din dosarul nr. 06 CR 2255 – JAH, din data de 17.10.2006 și mandatul de arestare emis la data 17.10.2006, ambele emise de către Marele Juriu al Tribunalului Districtual al Statelor Unite Districtul de Sud al Statului California.

autorităților S.U.A. care îl coordonau pe acesta, sub aspectul infracțiunii de înșelăciune, prevăzută de art. 215 din Codul penal, în timp ce era cercetat în calitate de învinuit în dosarul penal 404/D/P/2006, plângere depusă la dosarul cauzei și în legătură cu care Autoritățile Judiciare Competente din Statul Solicitant au fost încunoștiințate printr-o cerere de asistență judiciară internațională formulată de către D.I.I.C.O.T. – structura centrală.

D. În mod eronat, instanța de fond a apreciat că în cauză sunt îndeplinite toate condițiile pentru extrădare, ÎN CAUZĂ NEFIIND ÎNDEPLINITE NICI CONDIȚIILE GENERALE PENTRU EXTRĂDARE conform Constituției României și Legii nr. 302/2004, respectiv:

D.i. În cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 19 alin. (1) și (2) din Constituția României, respectiv art. 19 alin. (1) coroborat cu art. 20 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 - niciuna dintre condițiile de extrădare prevăzute de 20 alin. (1) menționat nefiind întrunită.

În contextul incidenței în cauză a Convenției din 1924, neîndeplinirea condițiilor constituționale și legale generale pentru extrădare a fost stabilită cu autoritate de lucru judecat prin Încheierea nr. 16F/04.12.2006 a Curții de Apel București.

D.ii. În cauză s-a împlinit prescripția răspunderii penale în Statul Solicitant, devenind astfel incidente prevederile art. 33 din Legea nr. 302/2004, conform cărora extrădarea nu se acordă în cazul în care prescripția răspunderii penale este împlinită fie potrivit legislației române, fie potrivit legislației Statului Solicitant; împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale potrivit legii Statului Solicitant subzistă ca motiv de refuz al extrădării chiar în contextul Tratatului de extrădare din 2007, art. 6.

Este de remarcat că, prin cererea supusă instanței române la 04.12.2006 (Anexa 5, pag. 2), autoritățile americane arată clar că: "Conform cu 18 USC 3282, statutul prescripțiilor pentru infracțiunile de care este învinuit este de 5 ani. De vreme ce acuzațiile iau naștere din comportamentul lui Frățilă în 2006, statutul prescripțiilor nu s-a scurs pentru niciuna dintre infracțiuni".

În cererea depusă la 04.01.2013 (fila 14 din dosar), autoritățile americane admit practic că termenul de prescripție s-a împlinit, afirmând că: "În plus, termenul de prescripție american aplicabil nu împiedică urmărirea penală a lui

Frățilă pentru infracțiunile pentru care se intenționează o obține extrădarea. Explicații mai detaliate cu privire la pedepsele prevăzute de lege și termenul de prescripție sunt cuprinse în documentele de extrădare."

Or, în documentele de extrădare, autoritățile americane nu oferă niciun fel de informații suplimentare privind prescripția, mulțumindu-se doar să reia textul art. 3282 din Codul Statelor Unite (18USC) care, potrivit propriei interpretări a acestora din anul 2006, instituie o prescripție de 5 ani de la comiterea faptelor pentru infracțiunile incriminate.

Cum Legea nr. 302/2004 prevede în art. 33 alin. (2) doar depunerea cererii de extrădare drept motiv de întrerupere a prescripției neîmplinite anterior, iar actuala cerere de extrădare a fost depusă la 04.01.2013, în condițiile în care prescripția s-a împlinit cel mai târziu la data de 04.12.2011 (5 ani de la prima supunere a documentelor de extrădare instanțelor judecătorești din România – 04.12.2006), rezultă că în cauză subzistă și acest motiv de neacordare a extrădării, respectiv împlinirea prescripției răspunderii penale în Statul Solicitant.

II. Cu privire la cererea de Revocare a măsurii arestării în vederea predării luată prin Mandatul de arestare în vederea extrădării nr. 1/11.01.2013 emis de Curtea de Apel București – Secția I Penală.

Măsura arestării în vederea predării a fost luată de instanța de fond în virtutea prevederilor art. 43 alin. (6) din Legea nr. 302/2004, conform căroră, *"odată cu admiterea cererii de extrădare, prin sentință instanța dispune și arestarea persoanei extradabile în vederea predării"*, având așadar caracter accesoriu soluției pe fond privind cererea de extrădare.

Pe cale de consecință, aspectele de nelegalitate și netemeinicie care afectează hotărârea instanței de fond se reflectă în egală măsură și asupra măsurii arestării luată prin aceasta, astfel încât casarea hotărârii instanței de fond atrage automat revocarea măsurii arestării ce a fost dispusă prin aceasta.

În plus, în speță, scopul măsurii preventive dispuse și luate în vederea extrădării poate fi asigurat prin simpla luare a măsurii obligării de a nu părăsi țara sau localitatea față de persoana extradabilă Frățilă Aurel. În acest sens pledează circumstanțele personale ale lui Aurel Frățilă, cât și împrejurarea că acesta, pe timpul efectuării urmăririi penale în dosarul nr. 404/D/P/2006 al D.I.I.C.O.T. – Structura centrală, a mai fost supus unei astfel de măsuri, context în care nu a încălcat niciuna din obligațiile stabilite de organele de urmărire penală. Persoana

extrădabilă Frățilă Aurel a avut un comportament corespunzător, neîncercând în niciun fel să se sustragă oricărei cercetări, deși luase la cunoștință, la data de 04.12.2006, urmare a judecării cererii de arestare provizorie anterioară, la Curtea de Apel București, în dosarul nr. 10482/2/2006, despre existența unui mandat de arestare emis față de el de către Tribunalul Districtual pentru Districtul de Sud al Statului California.

Pe de altă parte, persoana extrădabilă Frățilă Aurel nu s-a sustras cercetărilor nici înainte și nici după luna iunie 2012, când, la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București sub nr. 1458/II-5/2012, s-au efectuat cercetări privind solicitarea transmisă pe canalele Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol)¹² de către Autoritățile Judiciare Competente din S.U.A. (reprezentantele Statului Solicitant) prin care cereau Autorităților Judiciare Competente din România (reprezentantele Statului Solicitat) arestarea provizorie a *persoanei căutate* Frățilă Aurel, pentru caz de urgență, în așteptarea cererii de extrădare și a documentelor anexate acesteia.

Pentru toate motivele mai sus-expuse, solicităm Onoratei Instanțe de Recurs:

- 1) În principal, admiterea recursului, casarea Sentinței penale nr. 12/11.01.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I Penală în Dosarul nr. 252/2/2013 (124/2013), trimiterea cauzei spre rejudecare Curții de Apel București, potrivit prevederilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) din C. p. p., cu aplicarea art. 53 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 modificată (pentru motivul prevăzut de art. 385⁹ alin. 1, pct. 10, ipoteza a III-a din c. p. p.) și revocarea măsurii arestării în vederea predării luată prin Mandatul de arestare în vederea extrădării nr. 1/11.01.2013 emis de Curtea de Apel București – Secția I Penală.
- 2) În subsecvent, admiterea recursului, casarea Sentinței penale nr. 12/11.01.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I Penală în Dosarul nr. 252/2/2013 (124/2013), reținerea cauzei spre rejudecare, potrivit prevederilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din C. p. p. cu aplicarea art. 53 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 modificată (pentru

¹² Conform prevederilor art. 12 alin. 1, ipoteza a II-a din Tratatul de extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii ratificat prin Legea nr. 111/2008

motivul prevăzut de art. 385⁹ alin. 1, pct. 17², ipoteza a II-a din c. p. p.), respingerea cererii de extrădare a persoanei extrădabile Frățilă Aurel și revocarea măsurii arestării în vederea predării luată prin Mandatul de arestare în vederea extrădării nr. 1/11.01.2013 emis de Curtea de Apel București – Secția I Penală.

În drept, art. 19 alin. (1) și (2) și 24 din Constituția României, art. 19 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) lit. a), e) și f), art. 22 alin. (1) și (2), art. 23, art. 33, art. 46, art. 49, art. 42 alin. (3) și (4), art. 43 alin. (6), art. 50, art. 52 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 23 alin. (3) din Tratatul de extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 10 septembrie 2007, prevederile Convenției de Extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, încheiată la București în data de 23.07.1924, art. 6 alin. (1) din C.E.D.O., art. 68 alin. 2, art. 172, art. 385⁶ alin. (3), 385⁹ pct. 10 și pct. 17² din C. P. P.

Persoană extrădabilă,

Frățilă Aurel,

Prin apărătorul ales,

Avocat Victor Enescu

A circular stamp with the text "ENESCU, EN SI ASOCIAȚIA" and "Societate Civilă de Avocați" around the perimeter. A handwritten signature is written over the stamp.

**DOMNULUI PREȘEDINTE AL ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE -
SECȚIA PENALĂ**